

Početna stranica>Obiteljskopравни predmeti i nasljeđivanje>Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom

Zakonito preseljenje u inozemstvo s djecom

Nemojte postati roditelj „otmičar“ već se umjesto toga informirajte o tome kako zakonito prelaziti granice sa svojom djecom.

Iz iskustva je poznato da je nezakonito odvođenje ili nevraćanje (zadržavanje) djeteta u mnogim slučajevima posljedica nedostatnog znanja takozvanog roditelja otmičara. Roditelji obično nisu upoznati s uvjetima u kojima smiju prelaziti granicu s djecom te s koracima koje moraju poduzeti kako bi sa svojim djetetom u inozemstvo putovali na zakonit način.

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Posljednji put ažurirano: 18/01/2019

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Zakonito odvođenje djeteta - Belgija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Na temelju belgijskog zakonodavstva pravo promjene mjesta boravišta maloljetnika obuhvaćeno je roditeljskom skrbi. Prema tome samo nositelj(i) prava roditeljske skrbi u pogledu djeteta ima(ju) pravo promijeniti njegovo boravište.

U načelu, neovisno o tome žive li zajedno ili ne, roditelji izvršavaju roditeljsku skrb zajedno i u interesu djeteta (vidjeti članke 373. i 374. Građanskog zakonika).

Međutim, u slučaju da su roditelji razdvojeni, moguće je sudskim putem zatražiti odstupanje od načela zajedničkog izvršavanja roditeljske skrbi. Tada se pravo izvršavanja roditeljske skrbi dodijeljeno jednom od roditelja na temelju sudske odluke smatra isključivim. U slučaju isključivog izvršavanja roditeljske skrbi roditelju koji je nositelj tog prava mogu se dodijeliti sva prava roditeljske skrbi, uključujući odabir mjesta boravišta djeteta; tada se dijete može odvesti u neku drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja. U tom se slučaju roditelju koji nema pravo zajedničke roditeljske skrbi ipak može dodijeliti pravo na kontakt s djetetom. Međutim, sudac može utvrditi uvjete isključivog izvršavanja roditeljske skrbi na način da, za određene odluke koje se odnose na dijete, utvrdi iznimke za koje je potrebna suglasnost obaju roditelja. Odabir mjesta boravišta djeteta može biti jedna od tih odluka koje se moraju donijeti zajedno, u okviru isključivog prava na izvršenje roditeljske skrbi jednog od dvaju roditelja.

Osim toga, potrebno je napomenuti da će, u slučaju da je dijete predmet odluke o zaštiti koja podrazumijeva promjenu uvjeta izvršavanja roditeljske skrbi, ta odluka imati prednost. Prema tome moguće je da nijedan od dvaju roditelja nema pravo na odvođenje djeteta u drugu državu.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja zajednički izvršavaju roditeljsku skrb, za promjenu mjesta boravišta zajedničkog djeteta potrebna je suglasnost obaju roditelja.

Ako jedan od roditelja ima isključivo pravo na izvršavanje roditeljske skrbi, no postoji iznimka za određene odluke, kao što je odabir mjesta boravišta djeteta, potrebna je suglasnost drugog roditelja. Međutim, u pogledu trećih osoba u dobroj vjeri postoji pretpostavka roditeljskog sporazuma.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako između nositelja prava na roditeljsku skrb ne postoji sporazum u pogledu mjesta boravišta zajedničkog djeteta, mjesno nadležni sud donosi odluku o odobravanju odvođenja djeteta u drugu državu.

Ako smatra da će sud donijeti odluku s kojom nije suglasan, roditelj koji zajednički izvršava roditeljsku skrb može *a priori* pokrenuti postupak pred nadležnim sudom. Roditelj koji zajednički izvršava pravo roditeljske skrbi jednako tako ima mogućnost podnošenja tužbe *a posteriori* u svrhu osporavanja odluke koju je već donio drugi roditelj.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako je pravo na roditeljsku skrb povjereno samo jednom roditelju, samo nositelj prava na roditeljsku skrb smije dijete privremeno odvesti na praznike u drugu državu.

Roditelj koji ne izvršava roditeljsku skrb nad djetetom, ali koji ima pravo na kontakt, smije dijete odvesti u inozemstvo isključivo uz prethodnu pisanu suglasnost nositelja prava na roditeljsku skrb ili uz izričito odobrenje nadležnog suda.

Ako roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku skrb i ako ne postoji odluka kojom se uređuje pitanje smještaja djeteta, svaki roditelj ima pravo na putovanje u inozemstvo s djetetom. Međutim, mjesto boravišta djeteta ne smije se mijenjati.

Konačno, ako su uvjeti smještaja djeteta uređeni sudskom odlukom, roditelji smiju putovati s djetetom u inozemstvo isključivo tijekom njegova razdoblja smještaja, osim ako je sud to izričito zabranio.

Međutim, u posljednja dva slučaja roditelj koji putuje s djetetom može ishoditi dopuštenje za putovanje koje je potpisao drugi roditelj kako bi izbjegao bilo kakve poteškoće.

Posljednji put ažurirano: 10/01/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Bugarska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Postupak u slučaju nesuglasja između roditelja propisan je u odredbama članka 123. stavka 2. Obiteljskog zakona. Oni se u tim slučajevima mogu obratiti izmiritelju ili podnijeti tužbu okružnom sudu u mjestu djetetova trenutačnog prebivališta, koji će nakon što sasluša roditelje odlučiti o tome treba li pravo djeteta na putovanje u inozemstvo ostvariti s obzirom na konkretnu potrebu. U skladu s ustaljenom sudskom praksom, kada sud daje zamjensku suglasnost za izdavanje putovnice ili za odlazak djeteta na putovanje, putovanje se može odobriti ako je to u interesu djeteta, pri čemu se dopuštenje za napuštanje zemlje izdaje za određeno razdoblje te za konkretnu zemlju ili zemlje. U skladu s ustaljenom sudskom praksom Vrhovnog kasacijskog suda, nijednom se roditelju ne može izdati dopuštenje za neograničeno putovanje djeteta izvan Republike Bugarske.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Izjava o putovanju djeteta u inozemstvo koju je ovjerio javni bilježnik ili zamjenska suglasnost suda u skladu s člankom 123. stavkom 2. Obiteljskog zakona nužni su preduvjet kako bi dijete moglo privremeno napustiti državno područje Republike Bugarske u pratnji samo jednog roditelja. Taj se preduvjet ne može tumačiti kao suglasnost za preseljenje djeteta u drugu državu.

Za suglasnost drugog roditelja za promjenu mjesta uobičajenog boravišta djeteta potreban je sporazum između roditelja koji je potvrdio sud ili presuda kojom se prava skrbništva dodjeljuju roditelju koji pokreće postupak preseljenja djeteta, pri čemu se u tom sporazumu / presudi navode buduće mjesto boravišta roditelja i djeteta te država i utvrđuje odgovarajući modalitet odnosa s drugim roditeljem s obzirom na činjenicu da će taj roditelj i dijete živjeti u različitim državama. Sporazumom koji je odobrio sud ili presudom osigurava se zaštita najboljih interesa djeteta kao i to da preseljenje neće spriječiti dijete da održava kontakt s drugim roditeljem.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Vidi odgovor na prvo pitanje.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U prvom slučaju potrebna je izjava u obliku slobodnog teksta o suglasnosti za putovanje u inozemstvo. U drugom slučaju, trebao bi postojati sporazum između roditelja koji je potvrdio sud ili presuda kojom se prava skrbništva dodjeljuju roditelju koji pokreće postupak preseljenja djeteta, pri čemu se u tom sporazumu / toj presudi navodi koje će biti mjesto boravišta roditelja i djeteta, navodi se i država te utvrđuje odgovarajući modalitet odnosa s drugim roditeljem s obzirom na činjenicu da će taj roditelj i dijete živjeti u različitim državama.

Posljednji put ažurirano: 13/06/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Češka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj koji nije od drugog roditelja dobio pristanak na odvođenje djeteta trebao bi imati pristanak suda.

Ako se tijekom izvršavanja roditeljske odgovornosti roditelji ne mogu složiti u pogledu pitanja važnog za dijete, posebno kad je riječ o interesima djeteta, sud donosi odluku na zahtjev jednog od roditelja (odjeljak 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen). Odvođenje djeteta u drugu zemlju isto se tako smatra važnim pitanjem.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za dugotrajno odvođenje djeteta (tj. ne u okolnostima kao što su praznici) uvijek je potreban pristanak drugog roditelja, osim ako je taj roditelj potpuno ili djelomično lišen roditeljske odgovornosti. Pristanak roditelja potreban je bez obzira na to je li sud već donio odluku o odgovornosti roditelja (dogovor u pogledu skrbi o djetetu) ili tek treba donijeti odluku u pogledu skrbi o djetetu. Jednako se postupa s roditeljima koji su u braku i s onima koji nisu.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj ne da svoj pristanak na odvođenje, umjesto takvog roditeljskog pristanka potrebna je sudska odluka (odjeljak 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Privremeno se odvođenje djeteta, na primjer radi provođenja praznika s jednim od roditelja, obično ne smatra važnim pitanjem u skladu s definicijom iz odjeljka 877. Zakona br. 89/2012, Građanski zakonik, kako je izmijenjen.

Posljednji put ažurirano: 17/09/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Estonija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelji u načelu imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, što znači da oba roditelja izvršavaju roditeljsku odgovornost zajednički i jednoglasno, uzimajući u obzir dobrobit djeteta. Važno je načelo jednakog izvršavanja roditeljske odgovornosti, odnosno da roditelji imaju jednaka prava i obveze u pogledu djeteta. Roditeljskom odgovornošću obuhvaćeno je pravo odlučivanja o mjestu boravka djeteta, uključujući i mogućnost putovanja djeteta u inozemstvo.

Stoga, ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, oba roditelja imaju jednako pravo odlučiti o odvođenju djeteta u drugu državu. Stoga je opće pravilo da dijete nije moguće odvesti u inozemstvo bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, opće je načelo da je uvijek potrebna suglasnost drugog roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako u izvršavanju roditeljske odgovornosti roditelji ne postignu sporazum o pitanju koje je značajno za dijete, što može uključivati i odvođenje djeteta u drugu državu ako je to potrebno, sud može jednom roditelju dodijeliti pravo odlučivanja o tom pitanju.

Stoga, ako jedan roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, iako je to potrebno, drugi roditelj može podnijeti zahtjev sudu da mu, u konkretnom slučaju, dopusti da donese samostalnu odluku o odvođenju djeteta u drugu državu. Sud pritom može odrediti dodatne obveze roditelju kojem je dodijeljeno pravo odlučivanja o konkretnom pitanju.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako roditelji imaju zajedničku roditeljsku odgovornost, primjenjuju se ista pravila, bez obzira na trajanje ili razlog odlučivanja o djetetovu mjestu boravišta. Sve do prestanka zajedničke odgovornosti ili sve dok sud jednom roditelju ne dodijeli pravo odlučivanja o pitanju mjesta na kojem bi dijete trebalo boraviti, oba će roditelja i dalje imati jednako pravo odlučivanja o privremenom ili trajnom odvođenju djeteta u drugu državu.

Posljednji put ažurirano: 15/04/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Irska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako drugi roditelj nema skrbništvo nad djetetom i ako ne postoje sudske odluke kojima je zabranjeno odvođenje djeteta bez suglasnosti drugog roditelja. Ako prije odvođenja djeteta/djece iz područja nadležnosti sudova tim sudovima nije podnesen zahtjev za skrbništvo, roditeljsku skrb ili kontakt.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako je drugi roditelj djetetov skrbnik

i/ili

ako odvođenje djeteta utječe na prava na roditeljsku skrb i/ili kontakt

i/ili

ako je sud izričito utvrdio da je prije odvođenja djeteta u drugu zemlju potrebna suglasnost drugog roditelja ili druge imenovane osobe.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Sudu se može podnijeti zahtjev za odobrenje zakonitog odvođenja djeteta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Da.

Posljednji put ažurirano: 10/09/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Grčka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može zakonski preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja ako roditelj koji preseljava dijete sam ostvaruje pravo skrbništva te ako se time ne krši pravo djeteta na ostvarivanje odnosa s drugim roditeljem.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja ostvaruju pravo skrbništva.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je preseljenje djeteta nužno, ali drugi roditelj nije dao suglasnost na preseljenje, pitanje će morati razmotriti sud te na temelju interesa djeteta odlučiti treba li doći do preseljenja.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Prethodno navedena pravila na temelju kojih je potrebna suglasnost drugog bračnog druga primjenjuju se bez obzira na to je li preseljenje u drugu državu privremeno radi odlaska na godišnji odmor ili je stalno.

Posljednji put ažurirano: 06/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Španjolska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako ima isključivu roditeljsku odgovornost, pri čemu se roditeljskom odgovornošću smatraju prava i obveze roditelja u odnosu na njihovu maloljetnu djecu. U slučaju prestanka odnosa, to je pitanje posve neovisno o pravu na roditeljsku skrb i pravu na kontakt.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako roditelji dijele roditeljsku odgovornost, bez obzira na to koji roditelj ima pravo na kontakt, a koji na roditeljsku skrb.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je suglasnost drugog roditelja potrebna, ali postoji nesuglasje i taj roditelj odbije dati svoju suglasnost, odvođenje mora odobriti pravosudno tijelo.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Pravila za privremeno odvođenje nisu ista kao pravila za trajno odvođenje. Kada je riječ o odvođenju djeteta radi redovne zdravstvene skrbi, na praznike ili slično, roditelj s kojim se dijete nalazi u tom trenutku donosi odluku, bez obzira na to ima li pravo na roditeljsku skrb ili pravo na kontakt, pri čemu se poštuje vrijeme kontakta ili posjeta koje dijete mora imati sa svakim roditeljem. Osobe koje imaju roditeljsku odgovornost moraju odobriti samo važne odluke o životu djece, kao što je, na primjer, trajno odvođenje.

Posljednji put ažurirano: 04/04/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Francuska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku skrb, svaki roditelj može putovati s djetetom bez izričite suglasnosti drugog roditelja.

Ako jedan roditelj sam izvršava roditeljsku skrb, nije potrebna implicitna ili izričita suglasnost drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Odvođenje radi praznika:

kako bi spriječio da drugi roditelj odvede dijete u inozemstvo, roditelj može od prefekture zatražiti zabranu napuštanja državnog područja koja vrijedi 15 dana i /ili od suca za predmete obiteljskog prava zatražiti zabranu napuštanja državnog područja bez odobrenja obaju roditelja (članak 373-2-6 Građanskog zakonika), koja vrijedi dok dijete ne postane punoljetno ili do donošenja nove odluke. Mjera zabrane napuštanja državnog područja bez odobrenja obaju roditelja sprječava dijete da napusti državno područje. Međutim, roditelji mogu dati suglasnost *ad hoc* za određeno putovanje djeteta, samostalno ili s jednim roditeljem, na način da daju izjavu pred službenikom pravosudne policije (koja se načelno daje pet dana prije putovanja). Ako jedan od roditelja odbije dati izjavu kojom odobrava putovanje, drugi se roditelj može obratiti sudu kako bi ishodio ukidanje zabrane napuštanja državnog područja ili odobrenje *ad hoc* kako bi dijete moglo napustiti državno područje.

Odvođenje radi promjene mjesta boravišta:

čak i ako ne postoji protivljenje napuštanju državnog područja ili zabrana napuštanja državnog područja, ako se odvođenjem djeteta u drugu državu želi promijeniti mjesto boravišta djeteta, potrebna je suglasnost drugog roditelja.

Ako je roditelj zanemario činjenicu da drugi roditelj nije dao suglasnost, moguće je podnijeti zahtjev za vraćanje na temelju nezakonitosti odvođenja.

Neovisno o naravi odvođenja te osim u određenim slučajevima zabrane i protivljenja napuštanju državnog područja, potrebno je napomenuti da se od roditelja koji napušta državno područje s djetetom ne traži da dokaže izričitu suglasnost drugog roditelja, koja se pretpostavlja u pogledu trećih osoba.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako postoji zabrana napuštanja državnog područja bez odobrenja obaju roditelja i jedan od njih odbije dati suglasnost za putovanje, roditelj koji želi odvesti dijete mora se obratiti sucu, koji može odobriti da dijete napusti državno područje.

Isto tako, ako odvođenje djeteta zapravo predstavlja promjenu mjesta boravišta, u slučaju da drugi roditelj odbije dati suglasnost, roditelj koji se želi preseliti s djetetom mora se obratiti sucu za obiteljske predmete nadležnom za mjesto boravišta djeteta prije odvođenja.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ne postoje konkretna pravila u vezi s razlozima ili trajanjem odvođenja. Međutim, u slučaju odvođenja radi promjene mjesta boravišta izostanak suglasnosti drugog roditelja imat će posljedicu u obliku provedbe konkretnih postupaka vraćanja.

Posljednji put ažurirano: 20/06/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Hrvatska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U pogledu okolnosti pod kojima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja, treba razlikovati slijedeće situacije:

a) kad roditelj s kojim dijete stanuje želi zakonito odvesti dijete u drugu državu i

b) kad roditelj s kojim dijete ne stanuje, ali ostvaruje osobne odnose želi zakonito odvesti dijete u drugu državu.

a) Roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka može, u sklopu ostvarivanja svakodnevne skrbi o djetetu s kojim stanuje, zakonito odvesti dijete u drugu državu (npr. jednodnevni izlet), pod uvjetom da time ne dovodi u pitanje pravo drugog roditelja na ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom, iz članka 95. i 119. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15., dalje: ObZ 2015.). Naime, neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, svaki od njih ima pravo samostalno donositi svakodnevne odluke u vezi s djetetom za vrijeme kad se dijete nalazi kod njega (čl. 110. ObZ 2015). Ako roditelji nakon razvoda braka roditeljsku skrb ostvaruju zajednički (čl. 104. ObZ 2015) onda odluke koje su bitne za dijete moraju donijeti sporazumno (čl. 108. ObZ 2015). S obzirom na to da privremeni odlazak u drugu državu (npr. jednodnevni izlet) nema za svrhu promjenu prebivališta odnosno boravišta djeteta pa time ne ulazi u okvir taksativno navedenih bitnih osobnih prava djeteta iz članka 100. ObZ 2015, trebalo bi, na odgovarajući način, primijeniti odredbu članka 99. stavak 2. ObZ 2015. Isto bi vrijedilo i za slučaj da roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka djelomice samostalno ostvaruje roditeljsku skrb (čl. 105. ObZ 2015). Međutim, ako roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka, temeljem sudske odluke potpuno samostalno ostvaruje roditeljsku skrb, onda mu nije potreban pristanak drugog roditelja za privremeni odlazak u drugu državu s djetetom (čl. 105/5. ObZ 2015).

b) Kad roditelj s kojim dijete nakon razvoda ne stanuje, ali ostvaruje osobne odnose, želi zakonito odvesti dijete u drugu državu onda on to može učiniti pod uvjetom da se radi o privremenom odlasku u drugu državu (npr. jednodnevni izlet), u vremenu ostvarivanja prava na izravne osobne odnose s djetetom (čl. 121. ObZ 2015) te pod uvjetom da mu to pravo nije zabranjeno ili ograničeno sudskom odlukom (čl. 123-126. ObZ 2015). Naime, neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, svaki od njih ima pravo samostalno donositi svakodnevne odluke u vezi s djetetom za vrijeme kad se dijete nalazi kod njega (čl. 110. ObZ 2015). Ako roditelji nakon razvoda braka roditeljsku skrb ostvaruju zajednički (čl. 104. ObZ 2015) onda odluke koje su bitne za dijete moraju donijeti sporazumno (čl. 108. ObZ 2015). S obzirom na to da privremeni odlazak u drugu državu u vremenu ostvarivanja prava na izravne osobne odnose s djetetom (npr. jednodnevni izlet) nema za svrhu promjenu prebivališta, boravišta djeteta pa time ne ulazi u okvir taksativno navedenih bitnih osobnih prava djeteta iz članka 100. ObZ 2015, trebalo bi na odgovarajući način primijeniti odredbu članka 99. stavak 2. ObZ 2015. Isto bi vrijedilo i za slučaj da roditelj s kojim dijete stanuje nakon razvoda braka djelomice samostalno ostvaruje roditeljsku skrb (čl. 105. ObZ 2015), jer roditelj koji ostvaruje izravne osobne odnose s djetetom ima slobodu i pravo zastupati dijete u svakodnevnim stvarima za vrijeme kad se dijete kod njega nalazi (sukladno čl. 110. i čl. 112., a u vezi s čl. 105/1. ObZ 2015).

U ovakvim situacijama, ističe se važnost odredbe članka 111. ObZ 2015. Naime, oba su roditelja, neovisno o tome ostvaruju li roditeljsku skrb zajednički ili samostalno, dužna međusobno razmjenjivati informacije o djetetu, pa tako i informacije o eventualnom odlasku s djetetom u inozemstvo. Osim činjenice da se u navedenom slučaju radi o zakonskoj obvezi roditelja, prelazak državne granice je uvjetovan osobnim i drugim dokumentima koje dijete, odnosno svaki od roditelja treba ponijeti sa sobom.

U slučaju da jedan od roditelja smatra da bi drugi roditelj takav privremeni odlazak s djetetom u inozemstvo mogao zloupotrijebiti, ovlašten je tražiti da sud u izvanparničnom postupku izrekne neku od mjera iz članka 418. ObZ 2015., kojima se osigurava provedba odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem, odnosno da izrekne neku od mjera iz članka 419. ObZ 2015. kojima se osigurava povratak djeteta.

Najpoželjnije rješenje je da roditelji o takvim i sličnim pitanjima pronađu sporazumno rješenje koje onda mogu regulirati planom o zajedničkoj roditeljskoj skrbi (čl. 106/3. ObZ 15).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za svako (trajno) odvođenje djeteta u drugu državu, koje bi za cilj imalo promjenu prebivališta, odnosno boravišta djeteta, potreban je pristanak obaju roditelja. Neovisno o tome ostvaruju li roditelji roditeljsku skrb zajednički ili jedan od njih roditeljsku skrb ostvaruje djelomično samostalno, roditelj koji odvođenjem djeteta u drugu državu želi promijeniti prebivalište, odnosno boravište djeteta mora dobiti pisanu suglasnost drugog roditelja (čl. 100. i čl. 108. ObZ 2015.). Međutim, kad jedan od roditelja ostvaruje roditeljsku skrb potpuno samostalno onda postoji mogućnost da tom roditelju nije potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu s ciljem promjene prebivališta, odnosno boravišta djeteta (čl. 105/5. ObZ 15).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako roditelj koji odvođenjem djeteta u drugu državu želi promijeniti prebivalište, odnosno boravište djeteta ne može pribaviti pisanu suglasnost drugog roditelja, sud će u izvanparničnom postupku odlučiti koji će od roditelja u toj stvari zastupati dijete s ciljem zaštite njegove dobrobiti (čl. 100/5., čl. 478/1. ObZ 2015.). Prije pokretanja navedenog izvanparničnog sudskog postupka, potrebno je provesti izvansudski postupak obveznog savjetovanja u kojemu je cilj da stručni tim centra za socijalnu skrb pokuša pomoći roditeljima i djetetu u donošenju sporazumne odluke o tom pitanju (čl. 481. ObZ 2015. - izvansudski postupak obveznog savjetovanja kao procesna pretpostavka za pokretanje postupka iz čl. 100/5. ObZ 2015). Ukoliko se u postupku obveznog savjetovanja

roditelji ne uspiju sporazumjeti, o predmetnom pitanju će odlučiti sud u izvanparničnom postupku pri čemu će osobito voditi računa o: dobi i mišljenju djeteta, pravu djeteta da ostvaruje osobne odnose s drugim roditeljem, spremnosti i volji roditelja da surađuju u ostvarivanju roditeljske skrbi, osobnim prilikama roditelja, udaljenosti između prebivališta, odnosno boravišta roditelja i mjesta u koje bi se dijete trebalo preseliti i prometnoj povezanosti tih mjesta te o pravu roditelja na slobodno kretanje (čl. 484. ObZ 2015.).

Međutim, treba istaknuti da u situaciji kad jedan od roditelja ostvaruje roditeljsku skrb potpuno samostalno, tom roditelju nije potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu s ciljem promjene prebivališta odnosno boravišta djeteta, odnosno u tom slučaju protivljenje drugog roditelja nije od pravnog značaja (čl. 105/5. ObZ 2015.).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kao što je navedeno u odgovorima na pitanja od 1. do 3., ObZ 2015. različito uređuje prava i dužnosti roditelja ovisno o tome je li riječ o privremenom odvođenju djeteta u drugu državu (npr. jednodnevni izlet kojim se ne dovode u pitanje prava drugog roditelja) ili trajnom odvođenju djeteta u drugu državu s ciljem promjene njegova prebivališta, odnosno boravišta.

Posljednji put ažurirano: 23/08/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Cipar

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj koji ima potpuno skrbništvo nad djetetom može zakonito preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako oba roditelja imaju zajedničko skrbništvo nad maloljetnim djetetom, za preseljenje djeteta u drugu državu potrebna je suglasnost drugog roditelja.

Preseljenje bez suglasnosti predstavlja kazneno djelo u skladu s poglavljem 154. Kaznenog zakona.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Dijete je moguće preseliti u drugu državu bez suglasnosti jednog od roditelja koji ima zajedničko skrbništvo na temelju odgovarajuće presude obiteljskog suda.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako ne postoji suglasnost za privremeno ili stalno preseljenje, potrebna je sudska presuda. Ako postoji suglasnost, nije potreban poseban dokument za davanje suglasnosti.

Posljednji put ažurirano: 17/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Latvija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako sud odluči da je djetetovo mjesto boravišta u drugoj državi, roditelj koji odvođa dijete u tu državu radi preseljenja ne treba suglasnost drugog roditelja.

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja bez suglasnosti drugog roditelja ako roditelj koji odvođa dijete ima isključiva prava roditeljske skrbi koja su utvrđena na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke.

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja bez suglasnosti drugog roditelja ako su prava drugog roditelja na roditeljsku skrb suspendirana odlukom obiteljskog suda (*bāriņtiesa*) ili su oduzeta sudsom odlukom.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Roditelj čija prava na roditeljsku skrb nisu suspendirana ili oduzeta može zakonski odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja uz suglasnost drugog roditelja koji ima prava na roditeljsku skrb (zajednička ili isključiva).

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev sudu za utvrđivanje da je djetetovo mjesto boravišta u državi u koju taj roditelj želi odvesti dijete.

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev sudu za dodjelu isključivih prava roditeljske skrbi.

Ako drugi roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta, roditelj koji želi odvesti dijete u drugu državu radi preseljenja može podnijeti zahtjev obiteljskom sudu za suspenziju prava drugog roditelja na roditeljsku skrb (ako za to postoje objektivni razlozi) ili može podnijeti zahtjev obiteljskom sudu za oduzimanje prava drugog roditelja na roditeljsku skrb (ako za to postoje objektivni razlozi).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Za trajno odvođenje vidjeti odgovore na prethodna pitanja.

U slučaju privremenog odvođenja nije potrebna suglasnost drugog roditelja.

Posljednji put ažurirano: 06/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Litva

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Odvođenje djeteta u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja moguće je samo na privremenoj osnovi (npr. za praznike). Za promjenu statusa boravišta potrebna je suglasnost drugog roditelja ili rješenje suda koji je utvrdio djetetovo mjesto boravišta u stranoj državi.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako su roditelji u braku, a ne razvedeni, bez obzira na to žive li zajedno ili odvojeno, za promjenu države boravišta djeteta potrebna je suglasnost oba roditelja.

Ako su roditelji razvedeni, a djetetovo mjesto boravišta uspostavljeno je s jednim od roditelja, za trajno preseljenje s djetetom u stranu državu potrebna je i suglasnost drugog roditelja, jer se uspostavljanje boravišta s jednim roditeljem tom roditelju ne dodjeljuje više prava u pogledu tog djeteta, osim ako je sud odlučio drukčije.

Ako roditelji nisu u braku, a djetetovo mjesto boravišta nije uspostavljeno ni s jednim od njih, pretpostavlja se da roditelji imaju jednaka prava te je za promjenu statusa djetetova mjesta boravišta potrebna suglasnost oba roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako nije moguće pribaviti suglasnost drugog roditelja, roditelj koji se seli u drugu državu mora podnijeti zahtjev sudu za utvrđivanje djetetova mjesta boravišta te rješenja za kontakt s djetetom. Ako je utvrđeno mjesto boravišta, roditelj mora podnijeti zahtjev za promjenu rješenja za kontakt s djetetom.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Litavskim zakonodavstvom ne zahtijeva se dodatna suglasnost roditelja za privremeno odvođenje djeteta u drugu državu.

Posljednji put ažurirano: 21/10/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Luksemburg

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Svaki roditelj u pravilu može odvesti dijete radi privremenog putovanja u drugu državu bez pristanka drugog roditelja. Ako roditelji imaju zajednička roditeljska prava, svaki od njih može putovati s djetetom bez izričitog pristanka drugog roditelja. Ako jedan roditelj iznimno ima isključivo roditeljsko pravo, nije mu potreban prešutan ni izričit pristanak drugog roditelja.

Ako jedan roditelj nema roditeljsko pravo, ali ima pravo na kontakt s djetetom i ono može boraviti kod njega, on može bez pristanka drugog roditelja odvesti dijete radi privremenog putovanja u drugu državu tijekom ostvarivanja prava na kontakt s djetetom i boravka djeteta kod njega. Kratkotrajno privremeno odvođenje (npr. prelaženje granice radi kupnje) ili dulje privremeno odvođenje (npr. za vrijeme praznika) mogu se ostvariti bez pristanka drugog roditelja uz uvjet da do njih dođe tijekom ostvarivanja prava na kontakt s djetetom i boravka djeteta kod tog roditelja.

Osobni dokumenti i drugi dokumenti koje treba ponijeti za vrijeme privremenog odvođenja razlikuju se ovisno o pravnim zahtjevima koji su na snazi u određenoj zemlji.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako imaju zajednička roditeljska prava, oba roditelja moraju pristati na svako trajno odvođenje djeteta i na svako **privremeno** odvođenje djeteta **iz ozbiljnih razloga** (npr. liječenje teške bolesti). Promjena prebivališta (*domicile*) ili uobičajenog boravišta (*résidence*) smatra se trajnim odvođenjem te iziskuje pristanak oba roditelja. Ako jedan roditelj ima isključivo roditeljsko pravo, nije potreban pristanak drugog roditelja. No, pravo na kontakt može se prilagoditi na zahtjev drugog roditelja.

Radi pružanja dokaza pristanak roditelja mora biti u pisanom obliku. Roditelji mogu sastaviti taj dokument. U slučaju da to zahtijeva država domaćin, roditelji mogu od suca zatražiti da službeno potvrdi njihov pristanak.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan od roditelja odbije dati pristanak na odvođenje djeteta u drugu državu, potrebno je podnijeti zahtjev za odobravanje odvođenja djeteta u inozemstvo sucu za obiteljska pitanja (*juge aux affaires familiales*) na okružnom sudu (*tribunal d'arrondissement*).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kao što je navedeno u točkama od 1. do 3., propisi se razlikuju ovisno o tome je li riječ o privremenom ili trajnom odvođenju djeteta.

Za svako putovanje dijete koje nije u pratnji roditelja mora imati dopuštenje za izlazak iz zemlje (u obliku dokumenta kojim roditelj dopušta svojem djetetu napuštanje Luksemburga).

Obrasci dopuštenja dostupni su roditeljima u jedinicama lokalne samouprave (*commune*). U većini slučajeva jedinice lokalne samouprave zahtijevaju plaćanje pristojbe za administrativne troškove izdavanja takvog obrasca. Iznos te pristojbe može se razlikovati od jedne do druge jedinice lokalne samouprave.

Iako ti obrasci nisu obvezni, mnoge ih inozemne vlasti traže i bez njih ne dopuštaju djeci ulazak na svoje državno područje.

Čak i ako je dijete u pratnji jednog roditelja, potrebno je imati sa sobom odobrenje drugog roditelja jer ga neke zemlje mogu tražiti.

Poveznice

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Posljednji put ažurirano: 18/04/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Mađarska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

A) Općenito, **roditelj** može odvesti svoje dijete u drugu državu **na kratko razdoblje** i **bez namjere da tamo ostane** bez suglasnosti drugog roditelja. Takvi slučajevi mogu biti sljedeći:

roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku odgovornost,

jedan od roditelja izvršava roditeljsku odgovornost na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke, ali sud nije ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja niti je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost,

roditelj na temelju svojeg prava na kontakt tijekom vremena određenog za izravan kontakt s djetetom odvede dijete u drugu državu, *osim* ako je na temelju odluke suda ili javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva potrebna suglasnost drugog roditelja.

B) **Roditelj** može odvesti dijete u drugu državu **čak i na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane** bez suglasnosti drugog roditelja ako je sud ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja ili je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost.

C) **Skrbnik** isto tako može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti roditelja, pod uvjetom da mu javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva nije ograničilo pravo da to učini, u sljedećim slučajevima:

na kratko razdoblje i **bez namjere da tamo ostane** ako je dijete smješteno u udomiteljsku obitelj,

ako je dijete smješteno kod treće osobe i stoga je roditeljska odgovornost roditelja suspendirana.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

A) Ako roditelj odvede dijete u drugu državu **na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane**, potrebna je suglasnost drugog roditelja. Takvi slučajevi mogu biti sljedeći:

roditelji zajednički izvršavaju roditeljsku odgovornost,

jedan od roditelja izvršava roditeljsku odgovornost na temelju sporazuma između roditelja ili sudske odluke, ali sud nije ograničio roditeljsku odgovornost drugog roditelja niti je tom roditelju oduzeo roditeljsku odgovornost.

B) Ako je dijete smješteno u udomiteljsku obitelj, **skrbnik** može odvesti dijete u drugu državu **na dugo razdoblje ili s namjerom da tamo ostane** samo uz suglasnost drugog roditelja.

Odlazak u drugu državu za potrebe školovanja, rada ili u druge svrhe može se smatrati odlaskom **na dugo razdoblje**.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako drugi roditelj nije dao svoju suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, roditelj može zatražiti da javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva donese odluku o tom pitanju. U takvim slučajevima odluka javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva kojom se dopušta odvođenje djeteta u drugu državu zamjenjuje suglasnost drugog roditelja.

Roditelj koji traži određivanje mjesta boravišta u drugoj državi mora svojem zahtjevu priložiti dokumente kojima se dokazuje da su u toj drugoj državi osigurani djetetovo obrazovanje, uzdržavanje, skrb te školovanje (to jest, konkretno, procjena okruženja koje je izdalo strano tijelo, potvrda o pohađanju škole, potvrda o dohotku roditelja, izjava o prihvaćanju). Na zahtjev roditelja, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva pobrinut će se za pribavljanje procjene okruženja. Ako roditelj još nije počeo s radom u drugoj državi, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva može umjesto potvrde o dohotku prihvatiti izjavu roditelja o njegovu ili njezinu očekivanom dohotku.

Kad odlučuje o sporu, javno tijelo koje je nadležno za pitanja skrbništva razmatra je li moguće izvršiti odluku suda ili javnog tijela koje je nadležno za pitanja skrbništva kojom se utvrđuje održavanje izravnog kontakta između djeteta i roditelja koji žive odvojeno ako ne postoji međunarodni ugovor ili reciprocitet.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kako je navedeno u točki 1., ako putovanje u inozemstvo nije na dugo razdoblje, roditelj može odvesti dijete u drugu državu čak i bez suglasnosti drugog roditelja. U takvim se slučajevima trebaju ispuniti opći uvjeti za prelazak granice kako bi dijete otputovalo u inozemstvo (na primjer, dijete mora imati valjanu putovnicu).

Posljednji put ažurirano: 22/02/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Malta

1 Milyen körülmények között viheti gyermekét jogszerűen külföldre egy szülő a másik szülő hozzájárulása nélkül?

Okolnosti se razlikuju u različitim situacijama, ali obično se suglasnost drugog roditelja traži kada je mjesto boravišta potonjeg nepoznato. U odjeljku 56. stavku 5. Građanskog zakonika propisuje se da sud može roditelju oduzeti roditeljsko pravo. U tom slučaju, roditelj koji ima skrbništvo nad djetetom ne mora tražiti suglasnost roditelja kojemu je oduzeto pravo.

Međutim, roditelj mora **uvijek** potvrditi može li on ili ona preseliti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja podnošenjem zahtjeva za odobrenje nadležnog suda, odnosno građanskog suda (obiteljski odjel).

2 Milyen körülmények között szükséges a másik szülő hozzájárulása a gyermek külföldre viteléhez?

Kako bi roditelj preselio dijete u skladu s nacionalnim zakonom, suglasnost drugog roditelja uvijek je potrebna, posebno kada drugi roditelj ima pravo koje će biti povrijeđeno preseljenjem djeteta. Tim pravima obuhvaćeno je pravo na kontakt s djetetom i pravo sudjelovanja u odlukama povezanim s djetetovim životom (što uključuje mjesto, okolinu i kulturu u kojoj se dijete odgaja). U toj situaciji, roditelj koji ne da svoju suglasnost može se usprotiviti preseljenju na brojnim osnovama, primjerice, jer bi mu se preseljenjem ukinulo pravo na kontakt.

3 Amennyiben a másik szülő nem járul hozzá, hogy a gyermeket egy másik államba vigyék, bár erre szükség van, hogyan vihető a gyermek jogszerűen egy másik államba?

Djeca se mogu seliti u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja uz odobrenje nadležnog suda.

4 Ugyanazok a szabályok vonatkoznak-e az ideiglenes külföldre vitelre (pl. nyaralás, orvosi ellátás) és a tartós letelepedés céljából történő külföldre vitelre? Adott esetben kérjük, mellékeljék a szükséges hozzájárulási formanyomtatványokat.

Da, ista se pravila primjenjuju u slučaju privremene selidbe. Roditelj može dati suglasnost u sljedećem obliku:

I, the undersigned, who is the parent of _____ (ime, prezime, datum rođenja, broj osobne iskaznice maloljetne osobe) authorise that my son/daughter (odaberite primjenjivo) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ (razlog odlaska s otoka) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of _____ (vremensko razdoblje)(odaberite primjenjivo).

Potpis, ime, prezime i broj osobne iskaznice roditelja

Posljednji put ažurirano: 17/07/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Nizozemska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja samo ako ima isključivo skrbništvo nad tim djetetom.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je za odvođenje djeteta u drugu državu ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako je odvođenje djeteta u drugu državu nužno, ali drugi roditelj koji ima zajedničko skrbništvo ne da svoju suglasnost, može se podnijeti zahtjev sudu za davanje alternativne suglasnosti (članak 253.A, knjiga I. nizozemskog Građanskog zakonika (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Da, u Nizozemskoj se ista pravila primjenjuju na privremeno odvođenje i trajno odvođenje djeteta. Kliknite ovdje za odgovarajući obrazac: „toestemming om

te reizen” (na nizozemskom jeziku) (288 Kb) [nl](#) „consent letter for minors travelling abroad” (na engleskom jeziku) (298 Kb) [en](#)

Posljednji put ažurirano: 01/10/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Austrija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

1.1. Kao prvo, potrebno je uputiti na sveobuhvatnu izmjenu Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta, koja je izvršena Zakonom o izmjeni Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta te Zakona o imenima iz 2013. (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz 2013*) (BGBl I 2013/15), koji je u Austriji stupio na snagu 1. veljače 2013. Od tada, pravila o boravištu nalaze se u odjeljku 162. Općeg građanskog zakonika (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB*), iako ta pravila ne bi trebalo tumačiti samostalno, nego u širem kontekstu drugih odredbi Zakona kojim se uređuje odnos roditelja i djeteta.

1.2. Roditelj može u svakom slučaju odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja ako je, kao prvo, roditelju koji odvođa dijete dodijeljeno isključivo skrbništvo; kao drugo, prethodno je o tome obavijestio drugog roditelja i, kao treće, drugi roditelj pritom u razumnom roku nije izrazio protivljenje te nije u skladu s tim sudu uputio zahtjev za oduzimanje ili ograničenje skrbništva. Ako drugi roditelj podnese zahtjev sudu, sud mora odlučiti je li odvođenje zakonito ili nije. Kao zaštitnu mjeru u pogledu odluke o promjeni boravišta, sud može odrediti i zabranu odlaska s djetetom (odjeljak 107. stavak 3. četvrta rečenica Zakona o rješavanju sukoba (*Außerstreitgesetz – AußStrG*)).

Drugi roditelj mora uzeti u obzir izjavu roditelja kojem nije dodijeljeno skrbništvo u pogledu preseljenja u inozemstvo ako je želja izražena u toj izjavi više u skladu s najboljim interesima djeteta.

Ako roditelj kojem je dodijeljeno isključivo skrbništvo nad djetetom nije obavijestio drugog roditelja o planiranom preseljenju – taj je roditelj obavezan uputiti obavijest kad je riječ o bitnim pitanjima (odjeljak 189. stavak 1. prva rečenica ABGB-a, što u svakom slučaju uključuje preseljenje u inozemstvo) – ili ako se taj roditelj preseli u inozemstvo usprkos znatnom protivljenju koje je izrazio drugi roditelj, to ipak (ako ne postoji zakonsko skrbništvo drugog roditelja) ne čini povredu prava na brigu u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece, nego samo povredu odredbi austrijskog Obiteljskog zakona kojim se uređuju interni odnosi između roditelja, uz moguće posljedice na temelju obiteljskog prava (od običnog upozorenja do promjene skrbništva).

1.3. Ako je roditeljima dodijeljeno zajedničko skrbništvo, oni moraju, koliko god je to izvedivo i moguće, izvršavati roditeljsku skrb uzajamnim sporazumom (odjeljak 137. stavak 2. zadnja rečenica ABGB-a).

Potrebno je razlikovati situacije u kojima dijete u inozemstvo odvođa (a) roditelj u čijem kućanstvu to dijete uglavnom boravi ili (b) drugi roditelj u čijem kućanstvu to dijete uglavnom ne boravi. Roditelj u čijem kućanstvu dijete uglavnom ne boravi u svakom slučaju postupa nezakonito u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece. Kad je riječ o roditelju u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi, pravna situacija je složenija:

prethodno navedeni odjeljak 189. stavak 1. prva rečenica ABGB-a o obvezi obavješćivanja drugog roditelja o bitnim pitanjima primjenjuje se ako je roditeljima dodijeljeno zajedničko skrbništvo (odjeljak 189. stavak 5. ABGB-a). Neovisno o tome je li propust u pogledu obavješćivanja na temelju odjeljka 189. stavka 1. prve rečenice ABGB-a sam po sebi dostatan za povredu prava skrbi u smislu članka 3. Haške konvencije o otmici djece još uvijek nije posve razjašnjeno u okviru nove zakonske situacije, jer, iako o toj temi postoje različita tumačenja, još uvijek nema sudske prakse.

U ovom se slučaju u obzir mora uzeti i izjava roditelja u čijem kućanstvu dijete ne boravi ako je želja izražena u toj izjavi više u skladu s najboljim interesima djeteta. Neovisno o tome naziva li se to nezakonitom povredom prava skrbi u smislu Haške konvencije o otmici djece, neobavješćivanje može činiti postupanje u internom odnosu kojim se krši austrijsko obiteljsko pravo i uključuje prethodno navedene posljedice.

1.4. Ako je roditeljima dodijeljeno zajedničko skrbništvo, a nije utvrđeno u čijem će kućanstvu dijete uglavnom boraviti, mora se pribaviti suglasnost drugog roditelja. Ako ne postoji suglasnost drugog roditelja, sudu nadležnom za skrbništvo (*Pflegschaftsgericht*) može se podnijeti zahtjev za donošenje odluke o tom pitanju. Sud u svojoj odluci treba uzeti u obzir najbolje interese djeteta i prava roditelja na zaštitu od nasilja te na slobodu kretanja i slobodu obavljanja profesionalne djelatnosti (odjeljak 162. stavak 3. ABGB-a). Međutim, i u ovom slučaju svaki roditelj u odnosu prema trećim osobama ima ovlast zastupanja sve dok skrbništvo (u području prava na određivanje djetetova boravišta) nije konačno ili privremeno oduzeto.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

U svakom slučaju, suglasnost drugog roditelja potrebna je ako roditelju koji odvođa dijete (a) nije dodijeljeno skrbništvo ili (b) mu je dodijeljeno skrbništvo, ali dijete uglavnom ne boravi u njegovu kućanstvu.

U slučajevima kada se (a) roditelj u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi ili (b) roditelj koji ima isključivo skrbništvo želi preseliti u drugu državu s djetetom, on ili ona mora u internom odnosu poštovati obvezu obavješćivanja na temelju odjeljka 189. ABGB-a (vidjeti odgovor na prvo pitanje) i uzeti u obzir mišljenje obaviještenog roditelja ako je ono više u skladu s najboljim interesima djeteta.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

3.1. Ako je roditeljima dodijeljeno zajedničko skrbništvo, a nije utvrđeno u čijem će kućanstvu dijete uglavnom boraviti, roditelj koji želi svoje boravište prenijeti u inozemstvo, a nema suglasnost drugog roditelja, mora ponijeti zahtjev sudu nadležnom za skrbništvo. Sud u svojoj odluci o odobrenju treba uzeti u obzir najbolje interese djeteta i prava roditelja na zaštitu od nasilja te na slobodu kretanja i slobodu obavljanja profesionalne djelatnosti (odjeljak 162. stavak 3. ABGB-a).

3.2. Ako roditelju koji se želi s djetetom preseliti u inozemstvo uopće nije dodijeljeno skrbništvo ili ako dijete uglavnom ne boravi u njegovu kućanstvu, on ili ona mora sudu uputiti zahtjev za oduzimanje ili ograničenje skrbništva drugog roditelja (i, možda i samo djelomičan, prijenos skrbništva na njega ili nju).

Posebno kao manje strogu mjeru u usporedbi s oduzimanjem skrbništva, sud isto tako može oduzeti zakonski potrebna prava suglasnosti i odobrenja ili zamijeniti zakonski potrebnu suglasnost ili odobrenje, ako ne postoje opravdani razlozi za odbijanje zahtjeva (odjeljak 181. stavak 1. ABGB-a).

3.3. Roditelj kojem je dodijeljeno skrbništvo i u čijem kućanstvu dijete uglavnom boravi mora obavijestiti drugog roditelja i dati mu priliku da izrazi svoje mišljenje (odjeljak 189. ABGB-a), ali obavješćivanje drugog roditelja i suglasnost nisu preduvjet za odlazak.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Isto tako, kad je riječ o privremenom odvođenju u slučaju zajedničkog skrbništva, roditelji moraju, koliko god je to izvedivo i moguće, izvršavati roditeljsku skrb uzajamnim sporazumom (odjeljak 137. stavak 2. zadnja rečenica ABGB-a). Međutim, dokaz o tom uzajamnom sporazumu nije preduvjet za odlazak. Ipak, posve je zakonito ne primijeniti zahtjev u pogledu uzajamnog sporazuma, na primjer u slučaju spontanog posjeta djeđi u baki tijekom vikenda kad drugi roditelj ionako nije namjeravao imati bilo kakav kontakt s djetetom tijekom tog razdoblja (u ovom slučaju ne bi uopće bilo izvedivo postići uzajamni sporazum).

Isto se primjenjuje u slučajevima kada drugi roditelj samo treba biti obaviješten (odjeljak 189. stavak 1. ABGB-a), ali o okolnostima pojedinačnog slučaja (na primjer, trajanje, odredište i svrha putovanja) ovisi smatra li se uopće to privremeno odvođenje bitnim pitanjem.

Posljednji put ažurirano: 22/12/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici već su prevedeni.

Zakonito odvođenje djeteta - Poljska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditeljska prava zajednički ostvaruju oba roditelja. To proizlazi iz članka 97. stavka 2. poljskog Zakonika o obitelji i skrbništvu (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), u skladu s kojim roditelji zajednički odlučuju o bitnim pitanjima koja se odnose na dijete te, ako ne postignu sporazum, o tim pitanjima odlučuje sud nadležan za skrbništvo (*sąd opiekuńczy*). Svaki roditelj odlučuje samostalno, bez potrebe da se savjetuje s drugim roditeljem i pribavi njegovu ili njezinu suglasnost, samo u manje važnim pitanjima koja se odnose na dijete. U poljskoj sudskoj praksi, odvođenje djeteta u inozemstvo, i trajno i privremeno, čak i za praznike, smatra se bitnim pitanjem.

U skladu s člankom 97. stavkom 2. Zakonika o obitelji i skrbništvu roditelj može odvesti dijete u inozemstvo bez suglasnosti drugog roditelja samo u sljedećim slučajevima:

- (a) odlukom poljskog suda drugom roditelju oduzeta su roditeljska prava u pogledu djeteta (članak 111. Zakonika o obitelji i skrbništvu);
- (b) odlukom poljskog suda drugom roditelju suspendirana su roditeljska prava u pogledu djeteta (članak 110. Zakonika o obitelji i skrbništvu);
- (c) drugi roditelj ima ograničena roditeljska prava u pogledu djeteta jer on ili ona predstavlja prijetnju dobrobiti djeteta (članak 109. Zakonika o obitelji i skrbništvu). Sud odlučuje o tome kako će roditeljska prava biti ograničena primjenom mjere kojom će se najbolje zaštititi dobrobit djeteta. Točnije, roditelju kojemu su roditeljska prava ograničena može biti oduzeto pravo odlučivanja o bitnim pitanjima koja se odnose na dijete ili o nekim od tih pitanja. Ako je takvom presudom drugom roditelju oduzeto pravo odlučivanja o uobičajenom boravištu djeteta, taj roditelj neće se moći protiviti promjeni uobičajenog boravišta djeteta u Poljskoj u uobičajeno boravište u inozemstvu;
- (d) ako su prava i obveze roditelja u odnosu na dijete promijenjena na temelju presude koja je donesena u brakorazvodnom postupku (članak 58. stavci 1. i 1. a Zakonika o obitelji i skrbništvu), postupku za poništenje braka (članak 51. stavci 1. i 1.a u vezi s člankom 21. Zakonika o obitelji i skrbništvu) i postupku za rastavu braka (članak 58. stavci 1. i 1.a u vezi s člankom 61.3 stavkom 1. Zakonika o obitelji i skrbništvu). To se primjenjuje i na odluke donesene na temelju članka 93. stavka 2. (u postupku za utvrđivanje očinstva), članka 106. (u postupku za izmjenu presude o roditeljskim pravima i načinu ostvarivanja tih prava koja je donesena u postupku za razvod, rastavu ili poništenje braka) i članka 107. stavaka 1. i 2. Zakonika o obitelji i skrbništvu (u postupku za povjeravanje izvršavanja roditeljskih prava jednom od roditelja u slučajevima kad oni ne žive zajedno). Točnije, sud u takvim slučajevima može povjeriti izvršavanje roditeljskih prava jednom od roditelja, pri čemu se prava drugog roditelja ograničuju na konkretne obveze i prava u odnosu na dijete. Ako sud nadležan za razvod braka povjeri izvršavanje roditeljskih prava jednom od roditelja i ograniči roditeljska prava drugog roditelja, tada, iako se takvom presudom drugom roditelju ne oduzimaju roditeljska prava u odnosu na dijete, taj roditelj može izvršavati svoja prava i obveze samo ako mu to sud dopusti. Ako sud ne dodijeli pravo odlučivanja o boravištu djeteta drugom roditelju, tada, u načelu, roditelj kojem je povjereno izvršavanje roditeljskih prava sam odlučuje o tom boravištu (međutim, vidjeti točku 2.);
- (e) ako je presudom stranog suda koja je priznata kao izvršiva u Poljskoj drugom roditelju oduzeto pravo suodlučivanja o promjenama boravišta djeteta.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je u svim slučajevima koji nisu navedeni u prethodnoj točki, to jest u situacijama kad roditelj ima sva roditeljska prava, ili su njegova roditeljska prava ograničena, ali mu nije oduzeto pravo odlučivanja o boravištu djeteta. Poljska sudska praksa ide još i dalje u tom pogledu. Kako je Vrhovni sud (*Sąd Najwyższy*) objasnio u svojoj odluci od 10. studenoga 1971. u predmetu III CZP 69/71, roditelj koji ima pravo da dijete živi s njim u njegovu mjestu boravišta trebao bi imati pravo suodlučivanja o promjenama uobičajenog boravišta djeteta ako bi zbog takvih promjena tom roditelju zapravo postalo nemoguće kontaktirati s djetetom. Stoga, s obzirom na tu presudu, čak i ako sud nije drugom roditelju, na primjer u postupku za razvod braka, dodijelio pravo suodlučivanja o uobičajenom boravištu djeteta, taj roditelj može zatražiti povratak djeteta ako ne bi mogao izvršavati svoje pravo na kontakt s djetetom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

U takvim se slučajevima mora podnijeti zahtjev sudu nadležnom za skrbništvo u Poljskoj za davanje zamjenske suglasnosti za odlazak djeteta u inozemstvo. Zahtjeve za takvu suglasnost mogu podnijeti roditelji kojima nisu oduzeta roditeljska prava ili čija roditeljska prava nisu suspendirana. Zahtjeve mogu podnositi sami podnositelji: u takvim slučajevima na temelju poljskog prava ne zahtijeva se da stranke pred sudom zastupa odvjetnik. Stvarno nadležni sud za razmatranje tih zahtjeva je Okružni sud (*sąd rejonowy*) (Odjel za obitelj i maloljetnike) kao prvostupanjski sud, dok je mjesno nadležan sud u mjestu u kojem dijete ima boravište ili boravi.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Kako je prethodno navedeno, za kratkotrajno odvođenje djeteta u inozemstvo potrebna je suglasnost drugog roditelja.

U Poljskoj se ne upotrebljavaju obrasci suglasnosti za odvođenje djeteta u inozemstvu (trajno ili privremeno). Suglasnost se stoga može dati u bilo kojem obliku. Međutim, preporučuje se da se pribavi suglasnost u pisanom obliku, koja bi mogla poslužiti kao dokaz u bilo kojem postupku za povratak djeteta na temelju Haške konvencije iz 1980. U pripremi takve suglasnosti mogla bi biti korisna pomoć poljskog odvjetnika, pravnog savjetnika ili javnog bilježnika.

Posljednji put ažurirano: 27/06/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Portugal

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Oba su roditelja odgovorna za rješavanje pitanja od posebne važnosti (članci 1901., 1902., 1911. i 1912. Građanskog zakonika).

Kada se roditelji rastanu (razvod ili rastava), oboje su i dalje odgovorni za pitanja od posebne važnosti (članak 1906. stavak 1. Građanskog zakonika), osim ako sud na temelju obrazložene odluke odluči da bi odgovornost trebao izvršavati samo jedan roditelj, ili kada se smatra da zajedničko izvršavanje odgovornosti nije u najboljem interesu djeteta (članak 1906. stavak 2. Građanskog zakonika).

Ne postoji posebna definicija pojma „pitanja od posebne važnosti”. Riječ je o ograničenom rasponu aspekata u životu djeteta ili o ozbiljnim i neuobičajenim egzistencijalnim pitanjima koja se odnose na temeljna prava djeteta.

Jedno od pitanja od posebne važnosti ono je odabira mjesta koje će biti središte djetetova života, odnosno odabira mjesta na kojem će dijete živjeti. Oba su roditelja odgovorna za tu odluku; u slučaju nesuglasja roditelja o tom pitanju, djetetovo mjesto boravišta odredit će sud (članak 1906. stavak 5. Građanskog zakonika).

Stoga, jedan roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja samo kad ima isključivu roditeljsku odgovornost ili ako je sud odredio ili izmijenio djetetovo mjesto boravišta, čime je dopustio njegovo odvođenje u drugu državu.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost je potrebna kad god oba roditelja izvršavaju odgovornost, što je trenutačno opće pravilo na temelju članka 1906. stavka 1. Građanskog zakonika.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan od roditelja ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, a oba roditelja izvršavaju odgovornost, dijete se u drugu državu može odvesti samo na temelju sudske odluke (članak 1906. stavak 5. Građanskog zakonika).

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U pravnoj teoriji i sudskoj praksi, privremeno odvođenje za praznike ili odmor ne smatra se posebno važnim pitanjem ako za odvođenje nisu potrebne promjene mjesta u kojem je središte djetetova života. Iznimke uključuju odvođenje u zemlje zahvaćene oružanim sukobima, zemlje koje su posebno nesigurne ili zemlje pogođene pandemijom, čime bi se ugrozilo zdravlje i sigurnost djeteta.

Međutim, privremeno odvođenje radi zdravstvene skrbi trebalo bi se smatrati pitanjem od posebne važnosti za koje je potrebna suglasnost obaju roditelja, ovisno o kojoj je konkretnoj zdravstvenoj skrbi riječ i posljedicama koje bi ta skrb mogla imati za temeljna prava djeteta. Ona može uključivati ozbiljno liječenje (kemoterapija, eksperimentalne terapije) ili potrebu da netko bude u pratnji djeteta jer ono ne razumije jezik medicinskog osoblja ili je medicinskom osoblju teško ili nemoguće od djeteta dobiti točne informacije o simptomima te im je stoga potreban prijevod.

Obrasce

Služba za strance i granice (SEF) ima standardne obrasce za odvođenje maloljetnika. Mogu se pronaći na sljedećim poveznicama:

<https://www.sef.pt/pt/pages/conteudo-detah.aspx?nID=73>

Standardni obrazac (odvođenje portugalskog maloljetnika):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Standardni obrazac (odvođenje stranog maloljetnika):

<https://www.sef.pt/pt/Documents/AUTORIZACAO%20DE%20SAIDA%20DE%20MENORES%20DE%20TERRITORIO%20NACIONAL.doc>

Posljednji put ažurirano: 24/07/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Rumunjska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

U skladu s člankom 30. Zakona br. 248/2005 o režimu slobodnog kretanja rumunjskih građana u inozemstvu, dijete koje je maloljetnik i nositelj vlastite putne isprave ili osobne iskaznice te koje putuje u inozemstvo zajedno s bilo kojim roditeljem može napustiti državno područje Rumunjske bez potrebe za dobivanjem suglasnosti drugog roditelja, pod uvjetom da roditelj koji je u pratnji predoči dokaz da mu je dijete povjereno na temelju pravomoćne i neopozive sudske presude (*definitivă și irevocabilă*) ili da on sam izvršava roditeljska prava na temelju pravomoćne i neopozive sudske presude (ili na temelju pravomoćne sudske presude u postupku koji je pokrenut od 15. veljače 2013. nadalje).

Nije potrebno predočiti izjavu roditelja čija su roditeljska prava prestala ili je u skladu sa zakonom roditelj zakonski proglašen nestalim ako roditelj koji je u pratnji predoči dokaz o toj činjenici.

Granična policija dopušta izlazak iz Rumunjske maloljetnicima koji imaju pratnju ako roditelj koji je u pratnji opravda potrebu za putovanjem u inozemstvo činjenicom da maloljetno dijete treba ići na liječenje koje nije dostupno na državnom području Rumunjske, a bez kojeg je život ili zdravlje tog maloljetnika ozbiljno ugroženo te ako predoči popratne dokumente u tom pogledu, koje su izdala ili ovjerila rumunjska zdravstvena tijela i u kojima je navedeno razdoblje i jedna država ili više njih u kojima će se liječenje obaviti, čak i ako suglasnost nisu dala oba roditelja, drugi roditelj, preživjeli roditelj ili pravni zastupnik. Slično tome, granična policija dopušta izlazak iz Rumunjske maloljetnicima koji imaju pratnju ako roditelj koji je u pratnji dokaže da dijete putuje radi školovanja ili službenih natjecanja predočenjem odgovarajućih dokumenata u kojima je navedeno razdoblje i jedna država ili više njih u kojima će se odvijati školovanje ili održati natjecanja, čak i ako je suglasnost dao samo jedan od roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Suglasnost drugog roditelja potrebna je za odvođenje djeteta u drugu državu članicu ako roditeljska prava zajednički izvršavaju oba roditelja.

Stoga roditelji izvršavaju roditeljska prava zajednički i jednako, bez obzira na to jesu li bili u braku kad je dijete rođeno.

U slučaju razvoda braka, roditelji imaju zajednička roditeljska prava, osim ako sud odluči drukčije. Ako postoje opravdani razlozi te uzimajući u obzir najbolje interese djeteta, sud može odlučiti da bi roditeljska prava trebao izvršavati samo jedan od roditelja.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Kad god među roditeljima nastanu nesporazumi u pogledu ostvarivanja njihovih prava ili izvršavanja njihovih roditeljskih dužnosti, sud nadležan za skrbništvo presuđuje u najboljem interesu djeteta, nakon što je saslušao roditelje i uzeo u obzir izvješće o psihološkom i socijalnom stanju. Stoga se suglasnost drugog roditelja za putovanje djeteta u inozemstvo može zamijeniti presudom suda.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U Zakonu br. 248/2005 o režimu slobodnog kretanja rumunjskih građana u inozemstvu ne razlikuje se privremeno i trajno odvođenje. Ne postoji standardni obrazac suglasnosti roditelja za odvođenje maloljetnog djeteta u pratnji drugog roditelja. Zakonom se propisuje da u izjavi mora biti navedena suglasnost roditelja za predmetno putovanje u jednu državu odredišta ili više njih te za razdoblje putovanja.

Ako dijete napusti državno područje Rumunjske zajedno s osobom koje nije njegov roditelj, mora se predočiti izjava koja mora uključivati suglasnost obaju roditelja za putovanje na koje dijete ide u jednu državu odredišta ili više njih, za razdoblje putovanja te podatke o pratitelju. Osim svrhe putovanja, izjava mora uključivati i rutu do države odredišta, izjavu o tome hoće li maloljetno dijete ostati u državi odredišta, u kojem se slučaju isto tako navodi osoba kojoj će

maloljetno dijete biti povjereno, te hoće li se dijete vratiti zajedno s pratiteljem, čiji se podaci isto tako moraju navesti ako se ne radi o osobi s kojom je dijete napustilo Rumunjsku. Standardni obrazac izjave o roditeljskoj suglasnosti kojom se maloljetnom djetetu dopušta da napusti državu u pratnji druge odrasle osobe nalazi se u nastavku.

Izjave navedene u nastavku moraju biti sastavljene u dva izvornika te ih mora ovjeriti javni bilježnik u Rumunjskoj, a u inozemstvu diplomatske misije ili konzularni uredi Rumunjske ili, ako su takve izjave dane pred stranim tijelima, one moraju ispunjavati zahtjeve za legalizaciju u skladu sa zakonom ili imati pričvršćen apostil u skladu s Haškom konvencijom od 5. listopada 1961. o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava. Izvornik izjave treba čuvati pratitelj, a drugi se izvornik prilaže putovnici maloljetnika.

Relevantne datoteke

[Obrazac izjave o roditeljskoj suglasnosti kojom se maloljetnom djetetu dopušta da napusti državu u pratnji druge odrasle osobe](#) (23 Kb)

Posljednji put ažurirano: 03/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Slovenija

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Roditelj može dijete zakonito preseliti u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja kada je tom roditelju oduzeta roditeljska skrb ili je lišen poslovne sposobnosti. Kada je jednom roditelju oduzeta roditeljska skrb ili je lišen poslovne sposobnosti, roditeljska prava ima isključivo drugi roditelj (članak 115. Zakona o braku i obiteljskim odnosima /Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih).

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Za preseljenje djeteta u drugu državu uvijek je potrebna suglasnost drugog roditelja, osim u slučajevima kada jedan roditelj ima isključivo pravo na roditeljsku skrb.

U skladu sa Zakonom o braku i obiteljskim odnosima, pravo na roditeljsku skrb zajednički ostvaruju otac i majka (članak 4. stavak 3.).

Roditelji ostvaruju svoje pravo na roditeljsku skrb u skladu s interesima djeteta (članak 113. stavak 1. Zakona o braku i obiteljskim odnosima). Ostvarivanje prava na roditeljsku skrb uključuje odlučivanje o državi u kojoj će dijete živjeti.

Kada roditelji ne žive zajedno i nisu oboje zaduženi za skrb o djetetu i odgoj djeteta, oni o pitanjima koja imaju značajni utjecaj na razvoj djeteta odlučuju zajedno na temelju obostrane suglasnosti, u skladu s interesima djeteta (članak 113. stavak 2. Zakona o braku i obiteljskim odnosima). Ta pitanja obuhvaćaju preseljenje djeteta u drugu državu.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako roditelji ne uspiju sami postići dogovor o ostvarivanju prava na roditeljsku skrb, u tome će im pomoći centar za socijalnu skrb. Centar za socijalnu skrb također pomaže roditeljima da postignu dogovor kada se ne mogu usuglasiti oko pitanja koja su od velike važnosti za razvoj djeteta i kada ne žive zajedno, odnosno nisu oboje zaduženi za skrb o djetetu i odgoj djeteta.

Ako se, čak niti uz pomoć centra za socijalnu skrb, roditelji ne uspiju dogovoriti o pitanjima koja imaju značajan utjecaj na razvoj djeteta, sud odlučuje o tome pitanju u izvanparničnom postupku na zahtjev jednog ili oba roditelja. Prijedlog mora biti popraćen dokazom nadležnog centra za socijalnu skrb da su roditelji pokušali postići dogovor o ostvarivanju prava na roditeljsku skrb uz njegovu pomoć. Prije nego što donese presudu, sud mora od centra za socijalnu skrb zatražiti mišljenje o interesima djeteta. Sud također uzima u obzir mišljenje djeteta ako ga je izrazilo samo dijete ili osoba kojem dijete vjeruje i koju je samo dijete izabralo i pod uvjetom da dijete može razumjeti njegovo značenje i posljedice.

To je propisano u članku 113. Zakona o braku i obiteljskim odnosima.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Ako se pitanje značajnog utjecaja na razvoj djeteta pojavi u odnosu na privremeno preseljenje djeteta, primjenjuju se ista pravila kao i na preseljenje tijekom dužeg razdoblja.

Posljednji put ažurirano: 05/03/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Slovačka

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako je riječ samo o kratkotrajnom boravku radi npr. kratkotrajnog školovanja, posjete rođacima, sudjelovanja u kampu ili o kratkotrajnom boravku tijekom praznika itd. Važno je da se ni dijete ni roditelj ne namjeravaju trajno nastaniti u drugoj državi.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Ako je riječ o trajnom preseljenju u inozemstvo.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Nužno je obratiti se sudu nadležnom za skrbništvo (*poručenský súd*), koji će odlučiti o tom važnom pitanju roditeljske odgovornosti. Točnije, sud može dati suglasnost za trajno preseljenje djeteta u inozemstvo.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Vidjeti prethodno navedeno. Takvi obrasci ne postoje.

Posljednji put ažurirano: 14/01/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Finska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Djetetovi skrbnici i donošenje odluka koje se odnose na dijete uređeni su Zakonom o skrbništvu nad djetetom i pravu na kontakt (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Ako samo jedan roditelj ima skrbništvo nad djetetom, taj roditelj odlučuje o pitanjima koja se odnose na dijete, uključujući o tome gdje dijete živi, te stoga u biti može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

Ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, zajedno su odgovorni za dužnosti koje su dio roditeljske skrbi, a odluke o djetetu donose zajedno. Ako roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, sud može odlučiti o raspodjeli odgovornosti među njima. Drugim riječima, može donijeti odluku kojom ovlast za donošenje odluka u pogledu konkretnih dužnosti iz područja roditeljske skrbi dodjeljuje samo jednom roditelju. Sud u odluci o skrbništvu može naložiti da samo jedan od roditelja može odlučiti o tome gdje dijete živi.

Ako je sud u svojoj odluci naložio da samo jedan skrbnik može izvršavati ovlast odlučivanja o tome gdje dijete živi, taj skrbnik može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

U roditelji imaju zajedničko skrbništvo nad djetetom, u načelu ni jedan roditelj ne može odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja.

Vidjeti i odgovor na prethodno pitanje.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako jedan roditelj ne da suglasnost za odvođenje djeteta u drugu državu, odluku može donijeti sud.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

U Finskoj ne postoje posebna pravila o privremenom odvođenju, npr. za praznike, ni obrasci koji se upotrebljavaju za davanje suglasnosti.

Odluka suda o pravu na kontakt s djetetom može sadržavati odredbe o tome može li roditelj putovati u inozemstvo s djetetom tijekom takvog kontakta.

Posljednji put ažurirano: 23/05/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Zakonito odvođenje djeteta - Švedska

1 U kojim okolnostima roditelj može zakonito odvesti dijete u drugu državu bez suglasnosti drugog roditelja?

Ako dijete ima dva skrbnika, oni moraju zajednički donositi odluku o pitanjima u vezi s djetetom, uključujući kratka putovanja u inozemstvo i trajno preseljenje. Ako dijete živi samo s jednim od dvaju skrbnika, međutim, smatra se da roditelj s kojim dijete živi ima pravo odlučiti gdje će dijete živjeti u slobodno vrijeme, uključujući kratke posjete u inozemstvo, ako to ne utječe na pravo djeteta na kontakte s drugim skrbnikom.

Roditelj koji je jedini skrbnik ima pravo voditi dijete sa sobom na putovanja u inozemstvo ili se trajno preseliti s djetetom u inozemstvo, bez pristanka drugog roditelja. Međutim, ako dijete ima pravo na kontakte s drugim roditeljem, roditelj koji je djetetov skrbnik mora o tome voditi računa. Drugi roditelj, s kojim dijete ima pravo na kontakt, može zatražiti izvršenje odluke o kontaktu u djetetovoj novoj državi prebivališta, ako je to moguće prema propisima nove države prebivališta. Taj drugi roditelj može također zatražiti pristup u skladu s Haaškom konvencijom iz 1980., ako se ta Konvencija primjenjuje u državi u kojoj dijete živi. Ako isključivi skrbnik ne poštuje odluku o pristupu i stoga ne ispuni potrebu djeteta za bliskim i dobrim kontaktom s oba roditelja, to će obično utjecati na odluku švedskog suda o skrbništvu u slučaju kasnijih pravnih sporova. Roditelji imaju zajedničku odgovornost osigurati funkcioniranje tog pristupa.

2 U kojim je okolnostima potrebna suglasnost drugog roditelja za odvođenje djeteta u drugu državu?

Iz odgovora na 1. pitanje očito je da roditelji koji imaju zajedničko skrbništvo mogu zajednički odlučivati o pitanjima u vezi s djetetom, uključujući o boravku u inozemstvu. Također se može zaključiti iz odgovora na 1. pitanje da, čak i ako skrbništvo ima samo jedan roditelj, u određenim situacijama taj skrbnik mora prilagoditi kratke ili trajne boravke u inozemstvu djetetu, u skladu s njegovim pravom na kontakt s drugim roditeljem. Nezakonito udaljšavanje djeteta može predstavljati kazneno djelo u skladu sa švedskim pravom.

3 Ako drugi roditelj nije suglasan s odvođenjem djeteta u drugu državu, iako je ono nužno, kako se dijete može na zakonit način odvesti u drugu državu?

Ako skrbnik ima zajedničko skrbništvo nad djetetom s drugim roditeljem, taj skrbnik može u određenim situacijama sam donijeti odluku u vezi sa skrbništvom nad tim djetetom. Ta mogućnost postoji pod uvjetom da drugi skrbnik zbog odsutnosti, bolesti ili drugog razloga ne može biti uključen u donošenje odluka koje nije moguće jednostavno odgoditi. Na taj se način ne mogu donositi odluke od ključne važnosti za budućnost djeteta, osim ako je to u njegovom najboljem interesu. Odbor za socijalnu skrb lokalnog nadležnog tijela može odlučiti o psihijatrijskom ili psihološkom liječenju, čak i ako na to pristane samo jedan skrbnik, ako je to nužno u najboljem interesu djeteta.

4 Primjenjuju li se ista pravila i na privremeno (npr. praznici, zdravstvena skrb itd.) i na trajno odvođenje? Ako je potrebno, priložite odgovarajuće obrasce suglasnosti.

Iste se odredbe primjenjuju na roditelja koji ima isključivo skrbništvo. Ako dijete živi samo s jednim od dvaju skrbnika, smatra se da roditelj s kojim dijete živi ima pravo odlučiti gdje će dijete živjeti u slobodno vrijeme, uključujući kratke posjete u inozemstvo (vidi odgovor na 1. pitanje). Skrbnik koji dijeli skrbništvo nad djetetom s drugim roditeljem može, također, bez pristanka drugog roditelja i na temelju odluke odbora za socijalnu skrb lokalnog nadležnog tijela, dijete odvesti u inozemstvo radi psihijatrijskog ili psihološkog liječenja (vidi odgovor na 3. pitanje).

Posljednji put ažurirano: 04/07/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.